

SEGONA ENTREGA

MOSTRA D'ART

LLEIDA

Del 27 de gener
al 25 de febrer de 1990
Inauguració: a les 8 de la tarda

Lloc: Sales d'exposicions
de l'E.M. de Belles Arts
i la Caixa de Barcelona

CONVIDATS

CINEMA I VÍDEO

Maru Basamon

És un equip de creatius i realitzadors que treballen em règim de Free-Lance en diversos camps de la imatge, sobre tot en el cinema d'animació i en el Disseny Gràfic. El col·lectiu el formen Mercedes Marro, Josep Vicent Rubio, May Balaguer, M.Pilar Sanz i Núria Montferrer, tots llicenciats en Belles Arts a Barcelona. La majoria de la seva producció s'ha centrat en els vídeos musicals:

El mejor cocktail, 1987

3'23". U-matic. Color.

Música i interpretació: Brighton 64

Mediterráneo, 1988.

3'54". U-matic. Color.

Música i interpretació: Los Rebeldes.

Johnny, el Raro, 1988.

3'27". U-matic. Color.

Música: Machine Gun.

Intèrpret: Ian Briton.

El rastro de la luna, 1989.

3'43". Vídeo-8. Color.

Música i interpretació: Los amantes de Maria.

Realització, escenografia, fotografia, muntatge i producció:

Maru Basamon.

Gabriel Lacomba

Va néixer a Palma de Mallorca el 1965. De petit, davant de la impossibilitat de tenir "Cine-Exin" que abundava a casa dels amics es produïa andròmines que volien reproduir la màgia del cinema. Llicenciat en Belles Arts per la Universitat de Barcelona en l'especialitat d'Imatge, Ha realitzat fins ara tres vídeos: Zoopsia (1897 - 1988), Autorretrato (1987 - 1988) i Por Favor... que no se me coma (1989).

Autorretrato, 1987 - 1988.

25'. U-matic. Color.

Realització, producció, escenografia, muntatge i fotografia:

Gabriel Lacomba.

Selecció musical: Raimond Chaves i Gabriel Lacomba.

So: Eduardo Laplaza.

Intèrprets: Gabriel Lacomba, Marga Bohigas i

Joan B. Lacomba.

Distribució: Pachut Films.

Francesc Masip, Daniel Carreres i Harmonia Carmona

Nascuts a Barcelona el 1961, 1963 i 1962 respectivament, aquests tres realitzadors es van conèixer al voltant dels cursos de l'IDP.

Francesc Masip ha treballat com operador de càmera i VTR en diverse productores i com ajudant de realització de Julián Álvarez. Daniel Carreres ha estat deo anys fotògraf Free-lance i càmera a Clara films i al vídeo del "Diari de Barcelona". Harmonia Carmona ha treballat des del 1980 com a grafista en diversos mitjans de comunicació i actualment a l'edició de Barcelona d' El País.

Barceloniana, 1988 - 1989.

15'. U-matic. Color.

Realització, producció, fotografia i muntatge: Daniel Carreres, Francesc Masip i Harmonia Carmona.

Fotografia: Gustau Nacarino.

Xavier Jimenez Sama i Alfredo Castellanos Felipe

Sintesi, 1988

7'40".

Concepte, guió, realització i producció Xavier Jimenez Sama, Alfredo Castellanos Felipe.

Banda sonora original i sonorització: Anton Ignorant.

Actor: Dani Chai.

Càmera: Xavier Gil. Operador: VTR: Albert Royo.

Maquillatge: M. Carmen Cazcarra.

Ajudant de producció: Ruht Callis.

Ajudant d'escenografia: Rosa Gabin.

Story Board: Juan José Castellanos.

Redacció de textos: Xavier Jimenez Sama.

Documentació: Yolanda Ibañez. Fotomuntatge: Elena Claverol.

Animació: Filmtell, Animàtica i Trimagen.

Operadors: J. M. Aragonés, Henry, Pau Bosch, Jordi Mambrilla, Toni Prat.

Edició prèvia: Filmtell.

Muntatge final: Direcció General de Cinematografia i Vídeo de la Generalitat de Catalunya. Imatges cedides: TV3.

Sincronització: Sonomultivisió.

Termografia CTC: Serveis Electromecànics.

Scanner i Osciloscopi: Quinta de Salut "La Aliança".

Plató: Escolles Pias. Estructures: Amalgama.

Produït pel Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya.

CONVIDATS

ACCIÓ I INSTAL·LACIÓ

Ulls del Paisatge

Gegant

És un col·lectiu d'artistes format el 1986.

Actualment el componen: Genís Cano, Lali Canosa, Nico Nubiola, Jordi Pernau, José M. Pinillo, Mònica Serentill, Àngel Uzquiano.

Des de sempre treballen en espais exteriors, arquitectònics en forma d'instal·lacions o bé d'accions.

Accions:

1987: ATLAS. Plaça Catedral. Barcelona.

1988: ULLS DEL PAISATGE. Dipòsits de gas a Horta. Barcelona.

1988: SUÏCIDI. Barberà del Vallès. Barcelona.

1989: PTRGLF. Escola Maxisterio. Santiago de Compostela.

Multimedia:

1987: GIRONA CÒMIC. Girona.

Instal·lacions:

1987: AEROSOL. Plaça del Sol. Barcelona.

1989: GEOAIRE. Pati Maning. Casa de la Caritat. Barcelona.

Niu Tons. Intervenció al Claustre del Roser.

En el treball del COL·LECTIU GEGANT, els jocs de paraules, començant pel títol i els textos accessoris, proposen nous sentits, altres lectures de les articulacions entre les formes plàstiques i les formes de parlar-ne.

Aquest cop, en NIU TONS, és la gravetat -a la qual són sotmeses totes les situacions- que és irònicament reinterpretada. En realitat, tot està a caure.

Però al mateix temps, en suspensió. Així, l'eix central de la intervenció -Una columna flotant i encadenada- està suspès, ingràvid. No tocar de peus a terra en la seva virtualitat.

No se sap si acabarà caient-nos al damunt.

Si acabarà aixafant la carrinclona trona de l'espectador impenitent que té la virtual columna com espasa de Damocles transfigurada.

Si acabarà amb aquest subjecte que vol ser oficiant d'una cerimònia de la caiguda.

Caiguda que, com la d'Icar, en malmetre's les ales, és també una forma de vol.